

lunde godt Resultat. Men det er naturligt vi ogsaa ei Punkt, der minder stærkt om, hvor vigtigt det er, at Revisionen af Søværnsloven og Søerloven snart kan komme i Stand.

Ordføreren (Holstein): Maa jeg blot i Anledning af de sidste Udtalelser fra den ærede Krigsminister sige, at jeg vel ikke mod den ærede Krigsministers Erklæring vil paastaa, at der er saldet, som den ærede Krigsminister sagde, en ubetinget, ligefrem eller explicate Ytring om, at Chefen paa Eskadren skulde være ombord i Kanonbaaden; men jeg skal dog sige, at efter de Forhandlinger, der fandt Sted i Udvalget, antog vi det for saa sikkert, at det var egentlig i Genhold heril, at Udvalget gif ind paa at anbefale Bevillingerne, navnlig Bevillingen til Udrustning af Pantserfisket „Nolf Krake“, og derfor det altsaa skulde vise sig, at den ærede Minister er af den Mening, at Kommandoen ikke kan heises i Kanonbaaden, eller skulde stille sig paa en anden Maade, end vi havde ventet i den Henseende eller troet, maa vi jo tage under fornyet Overveelse, hvorvidt vi kunne gaa til en Bevilling af „Nolf Krakens“ Udrustning. Jeg skal kun sige dette strax, for at det ikke skal komme den ærede Minister overraskende, naar vi mellem 2den og 3die Behandling maa se at faae dette Spørgsmaal taget op igjen og gjøre vor Stilling til Sagen til 3die Behandling maaste afhængig deraf. Jeg siger kun dette nu, det afgjør jo ikke Noget. Jeg paastaar ikke, at den ærede Minister ubetinget og ligefrem skulde have givet et saadant Øfte. Derimod maa jeg med det Samme maaste nedlægge en bestemt Indsigelse imod, at Udrustningskontoen ikke skulde være bindende. Thinget har altid fastholdt, at Udrustningskontoen er bindende, som overhovedet Anmærkningerne til de militære Bevillinger ere bindende. Derfra ere vi gaaede ud, og det, tror jeg, har været den sædvanlige Opfattelse i det Mindste fra Flertallets Side, altsaa fra Thingets Side. En Forandring kan blive nødvendig, men saa er det en Forandring, der sker paa Ministerens eget Ansvar mod Bevillingens Forudsætning og altsaa mod Bevillingen, og det bliver da Statsrevisionens Sag. Med Hensyn til Rapporten, hører jeg altsaa, at den ærede Minister ikke er villig til eller mener ikke at kunne meddele den. Jeg tilføjer, at jeg er bleven endnu mere nysgjerrig efter at se denne Rapport, da jeg hører, at den i den Grad er kompromitterende for Pantseret, at man skal have en speciel Tilladelse til at offentliggjøre, hvad der staar i Rapporten. (Modsigelse.) Der er sagt, at Ministeren ikke kunde offentliggjøre denne Rapport uden de tvende andre interesserede Magters Samtykke. Jeg siger altsaa, at, naar det er en saadan Rapport, som man saa nødvendig vil offentliggjøre. (Modsigelse.) ja, ja, som man har saa vanskeligt ved at offentliggjøre, faar

jeg nogen Mistanke om, at denne Rapport virkelig er af en saadan Natur, at det var meget ønskeligt at faae den offentliggjort. Men skulde den være nogen absolut Banfælgighed ved at faae den, kunne vi jo henvende os til det ærede Medlem for Aalborg (Tramp), der siger, at vi kunne kjøbe den, saa ere vi jo hjulpsne.

Marineministeren (Dreyer): Den ærede Ordfører indrømmede nu, saa vidt jeg forstod, at jeg ikke har givet noget aldeles bestemt Tilfagn i Henseende til, hvor Eskadreflotten skal heise sin Stander, og, som jeg før yttrede, jeg er mig ikke bevidst at have givet et saadant bestemt Tilfagn, men det er jo muligt, at jeg ikke har været tilstrækkelig tydelig. Jeg haaber iøvrigt, at dette Spørgsmaal ikke vil blive gjort til Noget saa stort, som den ærede Ordfører antydede; det skulde gjøre mig meget ondt. Vi komme vel nok ud over Banfælgighederne derved; jeg skal efter Gode bidrage Mit dertil, og jeg skal strække mig saa langt, som jeg kan. — Med Hensyn til Rapporten over Karlskronaforsøgene kan jeg kun gjentage, hvad der virkelig fuldstændig er Tilfældet, at den danske Regjering ikke er eller efter den hele Maade, hvorpaa Sagen er gennemført ved de fælles Forsøg, anstillede af de 3 Magter, kan disponere over denne Rapport, i hvilken der iøvrigt i Virkeligheden er Ting, som indtil videre holdes hemmelige, men dette har slet ikke Noget at bestille med, hvad den ærede Ordfører mente, nemlig at Indholdet skulde være saa skrækindgydende og forferdeligt i Henseende til Pantseret. Kan Rapporten blive frigiven fuldstændig, skulde jeg ikke have Noget imod, at den kom til det høje Things Kundskab; men, som sagt, jeg er ikke Sørre derover.

Ordføreren (Holstein): Maa jeg blot sige, at naar den høitærede Minister mente, at jeg anerkjendte, at der ikke var givet noget Tilfagn med Hensyn til Kommandoen, begrundede jeg det nærmest derpaa, at jeg erindrer, at den høitærede Minister ogsaa den Gang i Udvalget fremsførte den samme Betragtning som nu, at han ikke kunde betragte Udrustningskontoen som bestemt bindende, overhovedet disse Punkter som bestemt bindende; dette erindrer jeg, og jeg skal udtrykkelig gjentage det her, da den høitærede Minister nu har talt om det, men jeg tror ogsaa, at den høitærede Minister vil erindre, at der fra Udvalgets Flertallets Side blev nedlagt Indsigelse herimod, og at vi hævdede, at den var bindende. Men efter hvad den høitærede Minister har sagt i Dag, nemlig at han vilde bidrage og gjøre Sit til at komme til Forstaelse, er der vel ingen Banfælgigheder paa dette Punkt, og jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa.